

Inden jeg gaar over til at tale om de sidste Lovforslag, vil jeg gerne gøre nogle afsluttende Bemærkninger om det, som i de senere Tidens Diskussion er blevet benævnt: „skimlede Doktriner“. Ærede Medlemmer vil vide, at det er et Udtryk, som benyttes af Folk — jeg ved ikke, hvem det er, og bryder mig heller ikke om at vide det —, som mener at kunne stille sig højere op end de almindelige politiske Partier; de siger, at vi lever paa skimlede Doktriner. Jeg kunde meget godt tænke mig, at man under dette Begreb vilde indrangere Venstres Program af 1872; og dette kunde for saa vidt ogsaa godt have været skimlet nu, det er der ingenting i Vejen for. Men ærede Medborgere maa dog vide, at Grunden til, at vi staar paa det Standpunkt, som vi staar paa, ikke er den, at Venstre skrev sit Hovedprogram i 1872, og vi ikke kan emancipere os derfra, men fordi disse Tanker er spillevende iblandt os den Dag i Dag, som de var det i 1872. Det er ikke skimlede Doktriner! Vi mener, at vi tjener Landets Interesser bedst ved at gaa de Veje, vi er inde paa her — og et hvilket som helst andet Parti maa jo have Ret til at tro det samme om sit Standpunkt. Det er ikke Venstres Program fra 1872, der dikterer vort Standpunkt, men naar vi ifølge vort Livssyn finder, at Venstres Program fra 1872 er godt den Dag i Dag, naar vort Livssyn er det samme den Dag i Dag, hvorfor i al Verden skulde vi saa forandre dette Program?

Det er ud fra dette Livssyn, vi handler; men samtidig er der mange Steder i Toldlovsforslaget en fremstrakt Haand, og jeg beder paa Venstres Vegne de ærede Partier og særlig de ærede Udvalgsmedlemmer om at tage en Forhandling op om Toldloven og de Spørgsmaal, som knytter sig dertil; vi fra vor Side vil gaa til disse Forhandlinger med den ærligste Villie til at øve Ret og Skel i de forskellige Retninger, og vi vil ikke under nogen Omstændighed paa Forhaand stille os afvisende overfor Realitets-spørgsmaal, som maatte dukke op. Kun maa vi i al Almindelighed forlange, at der, hvis det er Ændringer, der griber dybt ind i det finansielle, paa vises Skatteindtægter, som er i Stand til at veje op derimod. Thi den Pengemængde, der her er Tale om, er vi vist alle sammen enige om, at den højt-ærede Finansminister skal have.

Paa dette Punkt maa jeg gaa noget i Rette med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, vi har ellers været enige om det meste af det, han sagde forleden — det vil sige ikke helt om Frederik List. Men det

ærede Medlem maa give en anden Anvisning: paa, hvordan man kan faa Dækning for yderligere 40 Millioner Kroners Nedsættelse af Skattebeløbet, end den, han gav forleden Dag. Finansministeren har i sin Fremsettelsestale sagt, at vi vilde komme ned paa ca. 48 Mill. Kr.s Militærudgifter, var det vist. Naar saa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kommer og siger: jeg vil gaa 40 Mill. Kr. dybere ned, siger jeg, at det er maaske Fremtiden forbeholdt; men jeg kan ikke tage den Veksel, det ærede Medlem saaledes trækker paa Fremtiden, god som Anvisning paa Dækning for en tilsvarende Nedsættelse paa Toldloven. Jeg fordrer en lille Smule mere haandgribelige Ting end Anvisning paa 40 Mill. Kr.s ekstra Nedsættelse i Militærudgifterne. Men naar vi faar en saadan Anvisning, bliver vi nok enige om at foretage nogle Forandringer hist og her i Skatteforslagene.

Jeg vil tilføje, at jeg vil ønske for Industrien, den Industri, der er i Stand til saanogenlunde at klare sig selv her i Landet og altsaa har virkelig Eksistensberettigelse, at Forhandlingerne ikke bliver meget langvarige, og jeg kan paa mit Partis Vegne forsikre, at vi skal være villige til at sætte al mulig Fart paa for at komme til en Afgørelse. Jeg haaber, at Afgørelsen bliver positiv; men skulde Resultatet imod Ønske og Forventning blive negativt, det var vist det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, eller ogsaa var det det ærede Medlem Hr. Rode, der sagde, at det kunde godt indtræffe — hvis Resultatet imod vort Ønske skulde blive det, da ønsker jeg, at det bliver slaaet fast hurtigst muligt, ogsaa af den Grund, at ingen Industri, der berøres af disse Lovforslag, vil have nogen som helst Interesse i, at Afgørelsen trækker længe ud. Tværtimod! Industrien har Ret til at faa at vide, om den er købt eller solgt, saa snart det kan lade sig gøre. Jeg haaber da paa, at Forhandlingerne om Toldlovsforslaget, hvordan det end gaar, ikke skal komme til at trække ud i Aarevis, som det lejlighedsvis tidligere er sket.

Jeg skal derefter gøre nogle enkelte korte Bemærkninger om de Lovforslag, som jeg endnu ikke har omtalt. Ølbeskatningen frembyder ikke noget særligt med Hensyn til Sætserne i Sammenligning med det, der tidligere har foreligget. Der sker kun det, at Afdragsreglerne ændres. Jeg skal ikke trætte Tinget med at læse Sætserne op, dem kan man se i Lovforslaget, og der vil blive Lejlighed til at forhandle om dem i Udvalget. I Realiteten bibeholdes Ølskatten uforandret, de Lempelser, der gives, kommer